

ВІД РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ ТА РАДИ

2015 рік – особливий рік для нашого журналу, що за час свого існування отримав визнання медичної наукової громади, оскільки вдало поєднував здобутки фундаментальних та клінічних досліджень, історичні, гострі та актуальні теми вітчизняної медицини та представляв відомі та невідомі постаті видатних вітчизняних та зарубіжних вчених. Відгукуючись на нові виклики часу та для оперативного подання інформації, в цьому році наше видання вперше з'являється в он-лайн просторі (www.journals.ntsh.org/uk/medsc) та у новому форматі, оскільки завдяки зусиллям нашої редколегії, Видавничої Ради НТШ та Ради Західного наукового центру НАН України вперше у 2014 р. (XXV том) увійшло до наукометричної бази Copernicus*. XXVI том підготовано за новими правилами, а наступні числа будуть укладатися згідно уніфікованих міжнародних стандартів (див. Правила для авторів). Це й також рік 95-річчя від дня виходу «Лікарського вісника» як друкованого органу Українського лікарського товариства (УЛТ) у Львові, перший номер якого побачив світ 20 січня 1920 року (рис. 1). «Лікарський вісник» – одне з небагатьох українських фахових науково-практичних медичних видань у Галичині міжвоєнного двадцятиліття (редколегія: М. Панчишин, І. Бережницький, С. Дрималик, І. Куровець), в якому публікувались оригінальні наукові праці українських лікарів, звіти товариства, новини світової медичної науки, повідомлялось про цікаві казуїстичні випадки з медичної практики, оновлювали українську наукову медичну термінологію (рис. 2, 3).

2015 рік – це також рік, коли Україна вперше стала членом великої європейської наукової грантової програми Horizon 2020, коли реально з'явився шанс реалізовувати свої задуми у співпраці з колегами однодумцями з інших країн. Нові ідеї завжди приходять від нових людей і новітні уявлення про важливість різноманіття наукового інтелекту команди однодумців стало провідним у рішенні оновити склад редакційної колегії, створити редакційну раду, залучивши до них талановитих вчених. Саме тому ми вважали, що необхід-

* — <http://journals.indexcopernicus.com/passport.php?id=24781353>

Рис. 1. Обкладинка першого номера «Лікарського вісника», (1920)

ЗМІСТ
I-го річника „Лікарського Вісника“.

I. Оригінальні статті.	1-100
1. Др. Марія Павлички. Про лічення проказної чумки моголою подового уздуля проміжним кременітним ліччям.	1
2. Др. Іван Курочко. Термінологічні записки.	4
3. Др. Микола Мухомор. Вакцинолігія і епідеміологія пилитного тифу на північному становищі.	9
4. Др. Тарас Гаврилюк. Причини до різноманітності висипки при пилитному тифі.	13
5. Др. Володимир Бровар. Права Мюшля у чоловіка і їх значення для людини.	17, 26
6. Др. Марія Павлички. Про пилитний тиф в клінічному становищі.	18, 28
7. Др. Іван Курочко. Нод і радії в клінічних випадках солях.	25
8. Др. Євген Іванд. Звіт про приволю встановлення Інституту для нормальної і педогогічної психології при Науковій Товаристві ім. Шевченка у Львові.	29
9. Др. Іван Курочко. Просторе інфекційне запаління шлунку (епізоотія субсита інфекція) як пошесть.	33
10. Др. Іван Курочко. Розвід медичної науки і літератури на Україні в 1917 і 1918 р.	37
12. Др. Марія Павлички. Про бактеріальну форму черевної в клінічному становищі.	45
13. Др. Євген Іванд. Два річні випадки з приватної лікарської практики.	53
14. Др. Микола Мухомор. Вакцинолігія і епідеміологія черевної.	57
15. Др. Володимир Бровар. Причини до історії епідемії на півдні української галицької землі літня 1919 і літня 1920.	64
16. Др. Іван Курочко. Про прісноводні пилитні (під назвою ангіна) в Східній Галичині.	69
17. Др. Іван Курочко. Про чумку чумачку.	71
18. Др. Іван Курочко. З історії медицини на Україні. Хвороба і ліки Якова Марковича (XVIII в.).	71
II. Огляд заграничної літератури.	13, 31, 42, 54, 66, 75.
III. Термінологічні записки.	16, 43 (анатомічний словар), 67 (анатомічний словар).
IV. Звіти з українського лікарського Товариства і східно-галицького лікарського товариства.	6, 6, 21, 55, 78.
V. Суспільно-лікарські справи.	
Міністерство народнього здоров'я, центральні криві і повної уряди здоров'я.	14
Польське Міністерство здоров'я.	15
Ноді вприверстні галицькі і літні уряди.	15, 22
Справа реформи психіатричного в Польщі.	23
Справа реформи дитячих наук в Польщі.	23
Народні Ліччя у Львові.	40
Українська Народня література у Львові.	68
VI.	
Вид редакції.	1
Вид видавництва.	16
Е. А. Фіш.	21
Посиль до лікарів.	24
Організаційні збори спілки українських лікарів.	36
VII. Новинки.	
У волюму числі.	
VIII. Іменованія.	
8, 16, 32, 56, 68.	
IX. Некрологія.	
Алешевич 44, Баторей 16, Бобер 24, Болонько 32, Вейсхальм 68, Гайдукович 44, 70, Галич 24, Гілон 68, Буні 32, Востряк 16, Мавска 32, Новак 32, Опарович 7, Осені 8, Паук 32, Перещинський 32, Печенів 24, Польська 34, Польський 68, Порозко 68, Посередня спілка 79, Прибродовські 80, Ридигер 68, Сидиренко 68, Свонж 24, Солтис 24, Толдыт 80, Томашевські 24, Фісман 24, Фіш 32, Фюрінгер 32, Шимелько 24, Шимельман 80, Ямпольов 24, 79, Янік 24, Шимелько 24, З жалюбної книги 7.	

Рис. 2. Зміст першого номера «Лікарського вісника», (1920)

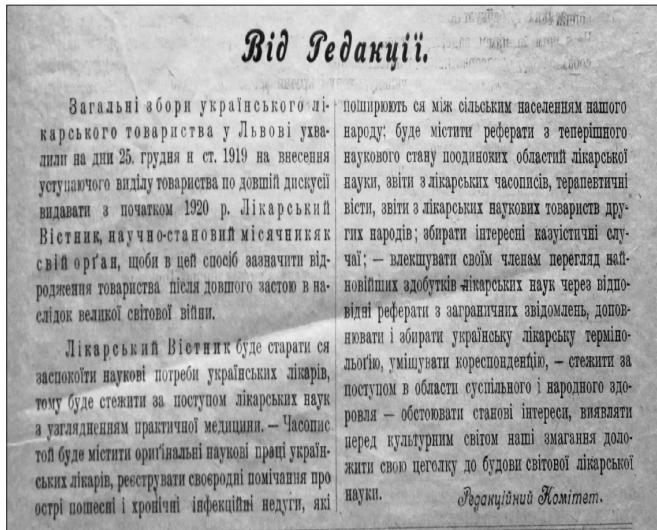

Рис. 3. Фрагмент постанови Загальних зборів УЛТ про мету та завдання «Лікарського вісника», (1920)

Рис. 4. Установча конференція з відродження УЛТ, Львів, 1990 р.
Проф. О. О. Кіцера та проф. В. Й. Кімакович разом з Митрополитом Володимиром Стернюком

но «повернути» досвід наших наукових колег українців, які нині працюють у провідних дослідницьких центрах Старого та Нового Світу для допомоги вітчизняній медичній науці, розширити географію авторів і залучити їх до роботи у нашому журналі, сесіях і конференціях Лікарської комісії НТШ, а також спонукати наших авторів до написання статей англійською мовою для більш широкого оприлюднення отриманих результатів і можливого порозуміння з колегами різних країн світу та збільшення аудиторії читачів.

Хоч 2015 рік залишається надзвичайно складним для України: на нашій землі триває кровопролитна боротьба з ворогом і важкі соціально-економічні умови є ґрунтом, щоб декларації про необхідність розвитку вітчизняної університетської науки «обривалися» на рівні розмов, українські науковці медицини на тлі повного «знедержавлення» науки не зупиняють своїх досліджень і самовіддано залучають перспективну молодь до наукової творчості, виявляючи високий професіоналізм і велику фаховість у втіленні нових, сміливих ідей, про що свідчать подані у нашому виданні їхні публікації, а також реферати статей з міжнародних журналів, внесених до наукометричної бази Scopus за другу половину 2014 р. і першу 2015 р. (див. розділ: Міжнародні публікації українських авторів).

У контексті того, що 2015 рік став також роком небувалого активного обговорення гендерних реальностей у науці після обурливих сексистських висловлювань британського лауреата Нобелівської премії з медицини та фізіології біохіміка Тіма Ханта, що призвело до його звільнення з Університетського коледжу Лондона, вважаємо, що потрібно акцентувати увагу читачів на публікаціях, присвячених вшануванню пам'яті видатних українських жінок, їхньої долі у медичній науці, ювілеї яких ми святкуємо цього річ – 150-річчя від дня народження Софії Окуневської-Морачевської (1865–1926), першої жінки-лікаря й науковця в Австро-Угорщині, та 90-річчя від дня народження Дійсного члена НТШ Ірини Іванівни Даценко (1925–2006), професора, завідувача кафедри загальної гігієни з екологією (1970–1999) Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.

Ми також приєднуємося до святкування 25-річчя відновлення діяльності Українського лікарського товариства (УЛТ) у Львові, коли рішенням близько 300 делегатів-лікарів Львова та області було відроджено УЛТ, засноване у Львові 1910 р. і ліквідоване 1939 р., а головою управи УЛТ тоді було обрано професора-отоларинголога Олександра Кіцера (рис. 4). Блаженніший Любомир Гузар, Архієпископ-емерит Української Греко-Католицької Церкви, говорячи про спадщину Митрополита Андрея Шептицького та його уроки для сучасних українців, наголошував про важливість дотримання принципу субсидіарності для громади, яке полягає в тому, що актуальні рішення слід

приймати на нижчому можливому рівні, а верхні ланки управління мають вдаватись до дій лише у тому разі, коли ці дії будуть ефективніші за відповідні дії нижчих ланок.

Кажуть, що людина живе доти, доки живе пам'ять про неї. Книга – це своєрідний пам'ятник – увічнення в академічному світі. Думки, викладені у рецензії спеціального випуску журналу «І», присвяченого вшануванню річниці смерті професора Ігоря Герича (1961–2014): «Ігор Герич: діонісійське», повертають нас до Людини з великої літери.

Ці та інші моменти знайшли своє відображення у пропонованому Вашій увазі часописі. Щиро віримо, що пропонований формат видання знайде гідне місце у Світі медичного друкованого слова, буде корисним кожному читачеві та сприятиме розвитку наукового середовища в Україні.

Висловлюємо подяку працівникам архіву НТШ, д-ру Аретію Кравцю і директору музею історії медицини Галичини імені Мар'яна Панчишина п. Олександру Канчалабі за надані фото та студентці медичного факультету ЛНМУ Соломії Чех за пошук матеріалів стосовно першого номера «Лікарського вісника».